ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

Αριθμ. Πρωτ. ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ: 4547
Ημερομ. Κατάθεσης: 17/4/2026

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Αθήνα, 16 Απριλίου 2026

ΕΡΩΤΗΣΗ

ΠΡΟΣ:

1. Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, κ. Κυριάκο Πιερρακάκη
2. Υπουργό Εσωτερικών. κ. Θεόδωρο Λιβάνιο

Θέμα: «**Ελληνικό Δημόσιο σε συστηματική τροχιά αποδόμησης και παρακμής, με δυσαρεστημένους και μισθολογικά 'καθηλωμένους' υπαλλήλους, οι οποίοι προσπαθούν - ματαίως - να ανταποκριθούν σε συνθήκες απόλυτης οικονομικής ασφυξίας και εργασιακής πίεσης, άνευ ουσιαστικού κινήτρου, δίκαιης επαγγελματικής εξέλιξης και στοιχειώδους ανάπτυξης δεξιοτήτων για ενίσχυση της παραγωγικότητάς τους, αποχωρούν μαζικά και αβασάνιστα προς τον ιδιωτικό τομέα ή το εξωτερικό, για πιο ελκυστικές και καλύτερα αμειβόμενες θέσεις εργασίας**».

Σύμφωνα με πρόσφατα στοιχεία και μελέτες του Κοινωνικού Πολυκέντρου της ΑΔΕΔΥ, διαμορφώνεται μια άκρως ανησυχητική και απαισιόδοξη εικόνα, τόσο ως προς την έλλειψη ευρύτερης ικανοποίησης των εργαζομένων Δημόσιων υπαλλήλων, όσο και από τη νέα «μόδα» άρνησης διορισμού για τους νέους επιτυχόντες των διαγωνισμών ή της άμεσης παραίτησής τους, εντός του πρώτου κιόλας διαστήματος υπηρεσίας.

Το φαινόμενο αυτό αποδίδεται κυρίως:

- **Στη μισθολογική καθήλωση και τη σημαντική απώλεια αγοραστικής δύναμης των Δημοσίων υπαλλήλων**, με τη χώρα μας να κατατάσσεται στις χαμηλότερες θέσεις ανάμεσα στα κράτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η χαμηλή ανταποδοτικότητα και το σημαντικά ανεπαρκές αίσθημα ικανοποίησης των

εργαζομένων, τόσο από τους εισαγωγικούς μισθούς στο Δημόσιο, όπως αυτοί προβλέπονται από το ενιαίο μισθολόγιο των μνημονίων, όσο και από την απουσία ουσιαστικών και ανταγωνιστικών με τον ιδιωτικό τομέα παροχών, οικονομικών κινήτρων ή και έμμεσων αμοιβών (όπως πχ εκπτωτικά κουπόνια τροφίμων, μηνιαία παροχή για καύσιμα/διελεύσεις διοδίων, ύπαρξη ασφαλιστηρίων συμβολαίων υγείας, έλλειψη επενδυτικών και αποταμιευτικών προγραμμάτων σύνταξης κλπ), λειτουργούν πλέον ως σημαντικό αντικίνητρο παραμονής.

- **Στην έλλειψη προοπτικής υπηρεσιακής εξέλιξης με απόλυτη διαφάνεια**, η οποία όφειλε να προάγει την ίση μεταχείριση, να ωθεί την επαγγελματική καταξίωση και να επιλέγει με δίκαιο τρόπο τις προαγωγές στις θέσεις ευθύνης, χωρίς να τις «καπαρώνουν» ημέτεροι με ύποπτες διαδικασίες και ανυπαρξία λογοδοσίας από τις διοικήσεις.
- **Στη χρόνια υποστελέχωση κρίσιμων και νευραλγικών υπηρεσιών του Δημοσίου** η οποία οδηγεί σε συστηματική επαγγελματική εξουθένωση και ψυχική καταπόνηση (**burnout**).
- **Στην έλλειψη σύγχρονων υποδομών** και απαραίτητων υλικοτεχνικών μέσων και εργαλείων.
- **Στην αυξημένη δυσαρέσκεια,** τόσο των νεότερων υπαλλήλων (οι οποίοι εμφανίζουν τις εντονότερες τάσεις φυγής), όσο και στο αίσθημα αδράνειας, τέλματος και απαξίωσης στους υπαλλήλους με πολλά έτη υπηρεσίας.

Είναι πλέον αδιαμφισβήτητο γεγονός, πως οι μισθοί των Δημοσίων υπαλλήλων έχουν υποχωρήσει σε τέτοια τραγικά επίπεδα, που πλέον αδυνατούν να ανταποκριθούν στις σημερινές πληθωριστικές πιέσεις, μετατρέποντας την εργασία στο Δημόσιο σε μόνιμο αντικίνητρο. Η αγοραστική δύναμη για το Δημόσιο έχει συρρικνωθεί δραματικά, κατατάσσοντας τη χώρα μας στις τελευταίες θέσεις του σχετικού Ευρωπαϊκού πίνακα. Οι ευκαιρίες επαγγελματικής εξέλιξης παραμένουν περιορισμένες και στην πράξη αδιαφανείς και μεροληπτικοί από κομματικά - κυρίως - κριτήρια, συνοδευόμενες από αίσθημα στασιμότητας και αδικίας, ενώ οι νεότεροι ηλικιακά υπάλληλοι αποφασίζουν πως δεν συντρέχει κανένας ουσιαστικός λόγος παραμονής εντός του Δημοσίου τομέα, αποφασίζοντας έτσι τη μαζική αποχώρηση ή την άρνηση διορισμού τους.

Σημαντική επίσης αιτία προβλημάτων (μετά και τους μεταμνημονιακούς νόμους), αποτελεί η εξακολουθητική υποστελέχωση του προσωπικού, εξ αιτίας των ελάχιστων νέων προσλήψεων, αλλά και του αυξημένου ρυθμού συνταξιοδότησης των πιο γερασμένων δημοσίων υπαλλήλων, η οποία έχει φτάσει σε τέτοιο σημείο, ώστε οι εναπομείναντες εργαζόμενοι να καλούνται να καλύψουν τεράστια οργανικά κενά, με πολλαπλά καθήκοντα και αυξημένες ευθύνες που οδηγούν σε περαιτέρω ψυχική και σωματική εξουθένωση.

Παράλληλα, έχει επισημανθεί ότι η πρόδηλη ανάγκη για ουσιαστική ενίσχυση των αποδοχών, συμπεριλαμβανομένης της αποκατάστασης των μισθολογικών απωλειών και την επαναφορά του 13ου και 14ου μισθού, συνδέεται άμεσα με την προσπάθεια αναχαίτισης των αποχωρήσεων και τη διατήρηση έμπειρου ανθρώπινου δυναμικού στη Δημόσια διοίκηση.

Ερωτώνται οι αρμόδιοι Υπουργοί:

1. Αναγνωρίζει η Κυβέρνηση πως οι σημερινές πολύ χαμηλές οικονομικές απολαβές των 12 μισθών και η έλλειψη σοβαρής επαγγελματικής εξέλιξης, αποτελούν βασικοί λόγοι μαζικής αποχώρησης νέων (αλλά και παλαιών) υπαλλήλων από το Δημόσιο τομέα; Πως σκοπεύετε να αντιμετωπίσετε το ζήτημα αυτό;
2. Αντιλαμβάνεστε πως καλλιεργείται σκοπίμως μια επιτηδευμένη άποψη στη συνείδηση της κοινής γνώμης, ώστε ο όρος «βαθύ κράτος» να ταυτιστεί απαραδέκτως και προσβλητικώς με τον ταλαίπωρο Έλληνα Δημόσιο υπάλληλο, ο οποίος - ειρήσθω εν παρόδω - αμείβεται με τους χαμηλότερους μισθούς σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση και «σηκώνει» καθημερινά στις πλάτες του το βάρος της εύρυθμης λειτουργίας δημόσιων υπηρεσιών και φορέων (ΝΠΔΔ), με σημαντικές ελλείψεις σε υποδομές, διαθέσιμα μέσα, πόρους και ανθρώπινο δυναμικό;
3. Θεωρείτε μήπως πως εν έτει 2026, ο Δημόσιος υπάλληλος που εξυπηρετεί τον πολίτη στο γκισέ με αμοιβή μόλις 800 - 900 ευρώ το μήνα, είναι τμήμα ή/και γρανάζι του «βαθέως» κράτους, όπως χαρακτηριστικά ανέφερε ο Πρωθυπουργός και όχι οι «ημέτεροι» της διακυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, με τις συσταθείσες (ήδη από το 2019 και εντεύθεν) εταιρείες που αναλαμβάνουν ανεξαιρέτως όλα τα Δημόσια έργα και προγράμματα, επωφελούμενες κατά κόρον τις αποκλειστικές και απευθείας

αναθέσεις, τις υπερκοστολογήσεις, τους «φωτογραφικούς» διαγωνισμούς και τις πλασματικές προϋποθέσεις, προσφέροντας αμφιβόλου ποιότητας και αξίας υπηρεσίες ή ακόμα και πάμφθηνα εργατικά χέρια, ενοικιάζοντας ουσιαστικά εργαζόμενους, σαν σύγχρονους σκλάβους, έναντι πινακίου φακής;

4. Μπορείτε να μας ενημερώσετε με ποιο τρόπο θα αναβαθμίσετε τους μισθούς των Δημοσίων υπαλλήλων, οι οποίοι παρά τη μηνιαία αύξηση των 50 - 60 ευρώ (μικτά) που καυχιέται πως πέτυχε η κυβέρνησή σας, έχουν δυστυχώς κατρακυλήσει σε τέτοιο βαθμό που πλέον ΔΕΝ ανταποκρίνονται στο σημερινό καρτελοποιημένο κόστος ζωής (τα ενοίκια, την ακρίβεια, την ενέργεια, τα καύσιμα, το σούπερ μάρκετ κλπ), μετατρέποντας την εργασία στο Ελληνικό Δημόσιο σε μεγάλο και συνεχές αντικίνητρο;
5. Σας προβληματίζει καθόλου το γεγονός πως - σύμφωνα με πρόσφατα στοιχεία - ένα μεγάλο ποσοστό πρωτοδιόριστων Δημοσίων υπαλλήλων καταλήγει να αρνείται την ανάληψη των καθηκόντων του, με ό, τι αυτό συνεπάγεται για τη δημόσια διοίκηση και την ανανέωση του ανθρώπινου δυναμικού, η οποία είναι απαραίτητη προϋπόθεση για την αναβάθμιση των υπηρεσιών εξυπηρέτησης των Ελλήνων πολιτών;
6. Σκοπεύετε να αναθεωρήσετε τις απόψεις σας σχετικά με την άρνηση επαναφοράς του 13^{ου} και 14^{ου} μισθού, η οποία εκτός από την αποκατάσταση της ίσης και δίκαιης μεταχείρισης μεταξύ των Ελλήνων πολιτών (δημοσίων και ιδιωτικών υπαλλήλων), συνδέεται άμεσα με την αναχαίτιση του κύματος αποχωρήσεων και τη διατήρηση έμπειρου ανθρώπινου δυναμικού στο Δημόσιο;
7. Τι σχέδιο διαθέτει η κυβέρνηση για την ενίσχυση της παραγωγικότητας στο Δημόσιο, όταν οι ίδιοι οι εργαζόμενοι λειτουργούν υπό συνθήκες οικονομικής πίεσης και επαγγελματικής εξουθένωσης, σε σωματικό αλλά κυρίως ψυχικό επίπεδο; (η αναφορά στην παρωδία της αξιολόγησης των δημοσίων υπαλλήλων, ως μέτρο αναβάθμισης και ενίσχυσης - τάχα - των δεξιοτήτων, παραμένει ασχολίαστη).

Ο Ερωτών

Αθανάσιος Χαλκιάς
Ανεξάρτητος Βουλευτής
Α' Αθήνας